

Sygn. akt VU 230/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Sonia Lasota-Zawisza

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : Tomasz Kałuża-Herok

po rozpoznaniu w dniu 12 kwietnia 2018 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy W. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania W. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 13 lipca 2017 roku sygn. (...)/ (...) nr sprawy (...)

z dnia 20 lipca 2017 roku (...) - (...) nr sprawy (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję z 13 lipca 2017 roku w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu W. K. prawo do zasiłku chorobowego po ustaniu tytułu zatrudnienia w (...) sp. z o.o. za okres od 1 czerwca 2017 roku do 10 lipca 2017 roku;

2. zmienia zaskarżoną decyzję z 20 lipca 2017 roku w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu W. K. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 11 lipca 2017 roku do 24 lipca 2017 roku.

Sygn. akt V U 230/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 lipca 2017 roku, znak (...) - JI, nr sprawy (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu W. K. prawa do zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. za okres od 1 czerwca do 10 lipca 2017 roku.

Decyzją z dnia 20 lipca 2017 roku, znak (...) - (...), nr sprawy (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu W. K. prawa do zasiłku chorobowego za dalszy okres niezdolności do pracy tj. za okres od 11 do 24 lipca 2017 roku.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony po ustaniu tytułu ubezpieczenia kontynuował wcześniej podjętą pracę zarobkową – umowę zlecenia w (...) Sp. z o.o., w związku z czym nie ma prawa do zasiłku chorobowego za wskazane okresy. (vide: akta organu rentowego)

W odwołaniu ubezpieczony wniósł o zmianę zaskarżonych decyzji w całości. Podniósł, iż z dniem 1 marca 2017 roku zaprzestał wykonywania jakichkolwiek czynności na rzecz (...) Sp. z o.o., wynikających z zawartej umowy zlecenia. Prowizja, jaką otrzymywał (19,14 zł miesięcznie) była wypłacana w transzach niezależnie od tego, czy faktycznie świadczył pracę i wynikała z czynności wykonywanych wcześniej. Ubezpieczony 1 maja 2017 roku uległ wypadkowi samochodowemu, co uniemożliwiło mu i nadal uniemożliwia wykonywanie jakiejkolwiek pracy. (vide: k. 2-7)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując wcześniejsze twierdzenia. (vide k: 15)

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony W. K. od 16 lutego 2017 roku do 31 maja 2017 roku zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. w K.. W okresie m. in. od 27 do 31 maja 2017 roku był niezdolny do pracy z powodu choroby, w związku z czym zakład pracy za ten okres dokonał wypłaty zasiłku chorobowego. Zwolnienie chorobowe zostało wystawione na okres od 27 maja do 10 lipca 2017 roku, więc pracodawca ((...) Sp. z o.o. w K.) po ustaniu zatrudnienia przekazał druk zwolnienia oraz zaświadczenie płatnika składek do ZUS.

Dowód: zaświadczenie płatnika składek ZUS Z-3, zwolnienia lekarskie – akta organu rentowego

Ubezpieczony począwszy od 2 listopada 2016 roku związany był umową zlecenia z (...) Sp. z o.o. Do jego obowiązków należało m. in. pozyskiwanie klientów oraz zawieranie umów ubezpieczenia. Ubezpieczony otrzymywał prowizję od każdej skutecznie zawartej umowy, przy czym prowizja ta w zależności od produktu była wypłacana w transzach, niezależnie od tego, czy ubezpieczony faktycznie świadczył pracę. W maju, czerwcu i lipcu 2017 roku wypłacono ubezpieczonemu prowizję w wysokości 19,14 zł miesięcznie w związku z umową zawartą w lutym 2017r . Zgodnie z postanowieniami umowy zlecenia mogła ona zostać rozwiązana za trzydniowym wypowiedzeniem przez każdą ze stron (§ 11 ust. 1 umowy). Dodatkowo, każda ze stron mogła rozwiązać tę umowę bez zachowania terminu wypowiedzenia w razie niewykonywania przez ubezpieczonego któregokolwiek z obowiązków wynikających z umowy (§ 11 ust. 4 pkt 2). W praktyce rozwiązanie umowy przez zleceniodawcę następowało na wniosek dyrektora w przypadku, gdy zleceniobiorca nie realizował czynności wynikających z zawartej umowy w 3 następujących po sobie miesiącach. Ostatnim miesiącem, w którym ubezpieczony wykonywał jakiejkolwiek czynności związane z umową był luty 2017 roku. Umowa zlecenia została rozwiązana porozumieniem z dnia 27 lipca 2017 roku z uwagi na fakt, że ubezpieczony uległ poważnemu wypadkowi samochodowemu w maju 2017 roku i kontakt z nim był utrudniony.

Dowód: umowa zlecenia z dnia 2 listopada 2016 roku wraz z załącznikami i aneksem k. 35-54, 72-75, oświadczenie M. Ź. z 3 sierpnia 2017 roku k. 14, wyciąg z rachunku bankowego k. 8-13, porozumienie k. 27, przesłuchanie ubezpieczonego k. 28v-29

Decyzjami z dnia 13 lipca 2017 roku, znak (...) -JI, nr sprawy (...) oraz z dnia 20 lipca 2017 roku, znak (...) - (...), nr sprawy (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu W. K. prawa do zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. za łączny okres od 1 czerwca do 24 lipca 2017 roku. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż ubezpieczony po ustaniu tytułu ubezpieczenia kontynuował wcześniej podjętą pracę zarobkową – umowę zlecenia w (...) Sp. z o.o., w związku z czym nie ma prawa do zasiłku chorobowego za wskazane okresy.

Dowód: decyzja z dnia 13 lipca 2017 roku, znak (...) -JI, nr sprawy (...) oraz decyzja z dnia 20 lipca 2017 roku, znak (...) - (...), nr sprawy (...) – akta organu rentowego

Ubezpieczony orzeczeniem (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w R. z dnia 21 sierpnia 2017 roku został zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności z symbolem przyczyny niepełnosprawności 05-R. W punkcie IV orzeczenia wskazano, że niepełnosprawność istnieje od 1 maja 2017 roku a ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 7 lipca 2017 roku. Wskazano także, że ubezpieczony jest zdolny do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej oraz wymaga korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji.

Dowód: orzeczenie (...) nr (...)2017 z dnia 21 sierpnia 2017 roku k. 25-26

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, których prawdziwości strony nie kwestionowały oraz w oparciu o dowód z przesłuchania stron ograniczony do przesłuchania ubezpieczonego, który wraz z pozostałymi dowodami tworzy spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Jak stanowi przepis art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2010 r. Nr 77, poz. 512 j.t. ze zm.) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Zgodnie z treścią art. 13 ust. 1 pkt 2 tej ustawy zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Przez działalność zarobkową należy rozumieć każdą działalność dającą źródło utrzymania (zob. uchwała SN z 30 sierpnia 2001 r., sygn. III ZP 11/01).

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe, ubezpieczony po ustaniu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. nadal formalnie związany był umową zlecenia z (...) Sp. z o.o. do 27 lipca 2017 roku. Jednakże, ostatnim miesiącem, w którym ubezpieczony wykonywał jakiegokolwiek czynności związane z umową był luty 2017 roku. Począwszy od marca 2017 roku ubezpieczony **nie wykonywał żadnych czynności**. Prowizje, które otrzymał w maju, czerwcu i lipcu 2017 roku (w wysokości 19,14 zł miesięcznie) były wypłacane w transzach tytułem czynności wykonywanych przez ubezpieczonego przed 1 marca 2017 roku. Zgodnie z postanowieniami umowy mogła ona zostać rozwiązana za trzydniowym wypowiedzeniem przez każdą ze stron (§ 11 ust. 1 umowy). Dodatkowo, każda ze stron mogła rozwiązać tę umowę bez zachowania terminu wypowiedzenia w razie niewykonywania przez ubezpieczonego któregokolwiek z obowiązków wynikających z umowy (§ 11 ust. 4 pkt 2). W praktyce rozwiązanie umowy przez zleceniodawcę następowało na wniosek dyrektora w przypadku, gdy zleceniobiorca nie realizował czynności wynikających z zawartej umowy w 3 następujących po sobie miesiącach. Jako, że ubezpieczony od 1 marca 2017 roku nie wykonywał już żadnych czynności związanych z realizacją umowy, w szczególności nie wypełniał obowiązków na niego nałożonych w postaci pozyskiwania i obsługi klientów, umowa mogła zostać rozwiązana już wcześniej, bez zachowania okresu wypowiedzenia. Zgodnie z praktyką zleceniodawcy nastąpić mogło to 1 czerwca 2017 roku. Powyższe nie miało jednak miejsca z uwagi na fakt, że ubezpieczony uległ poważnemu wypadkowi samochodowemu w maju 2017 roku i kontakt z nim był utrudniony. Zleceniodawca znając sytuację powoda, nie chciał zastosować, bez uprzedzenia go, tak rygorystycznych środków i wstrzymał się z rozwiązaniem umowy do czasu, gdy kontakt z ubezpieczonym był już możliwy. Podkreślić jednakże należy, iż umowa zlecenia łączyła strony jedynie formalnie, gdyż od 1 marca 2017r. ubezpieczony nie wykonywał żadnych czynności z nią związanych.

Reasumując, ubezpieczony **nie kontynuował żadnej działalności zarobkowej**, gdyż nie wykonywał żadnych czynności związanych z umową. Co więcej formalnej umowie zlecenia z pewnością **nie można przypisać charakteru zarobkowego**, gdyż kwota 19,14 zł nie mogła być dla ubezpieczonego źródłem utrzymania - nie zaistniała więc przesłanka z art. 13 ust. 1 pkt 2.

Co więcej, zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą funkcją zasiłku chorobowego jest zastąpienie nie wypłaconego z powodu niezdolności do pracy wynagrodzenia, ochrona przed obniżeniem poziomu życia z powodu utraty zarobku, umożliwienie pokrycia kosztów leczenia (zob. uchwała siedmiu sędziów SN z 18 kwietnia 1996r., sygn. II UZP 23/95). Przesłanki wskazane w art. 13 ust. 1 pkt 2 wyłączają prawo do zasiłku chorobowego w sytuacji, gdy socjalny cel zasiłku chorobowego zanika (tak np. M. Gersdorf, [w:] M. Gersdorf, M. Iżycka-Rączka, J. Jagielski, K. Rączka, Komentarz do ustawy o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego, s. 21).

Żądanie wypłaty zasiłku jest w pełni uzasadnione, gdyż wypłacana ubezpieczonemu kwota w okresie od maja do lipca 2017 roku (19,14 zł) nie mogła spowodować, że socjalny cel zasiłku chorobowego, mającego zastąpić wynagrodzenie i ochronić ubezpieczonego, odpadł. Brak jest adekwatności pomiędzy kwotą należną tytułem zasiłku a kwotą otrzymywaną z tytułu obowiązującej wówczas umowy.

Mając na uwadze powyższe Sąd, działając na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżone decyzje w całości przyznając ubezpieczonemu prawo do zasiłku chorobowego za sporny okres.